

Best Practice

เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้
และคำควบกล้ำไม่แท้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการ
อ่าน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

นางสาวกฤษณา สืบสิงห์
ครูอัตราจ้าง

โรงเรียนบ้านหนองห่อมหนองเหล่า
ตำบลหนองเหล่า อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี

คำนำ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 1

ในการทำ Best Practice มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาทักษะในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้แบบฝึกในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๒ คน ๑ ห้องเรียน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านหนองหล่มหนองเหล่า ตำบลหนองเหล่า อำเภอม่วงสามสิบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต ๑ ด้วยวิธีการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเริ่มทำการวิจัยตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๖๑ - เดือนมกราคม ๒๕๖๒

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๙ แบบฝึก แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

Best Practice สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก นายสุริยัน พรหมจำปา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองหล่มหนองเหล่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต ๑ ที่กรุณาสละเวลาและให้โอกาสในการให้คำปรึกษา จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณ นางจันทกานต์ ศรีปาน ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาตรวจสอบและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้คำแนะนำในการปรับปรุงพัฒนาการทำในครั้งนี้ในครั้งนี้

ขอขอบคุณคณะครูโรงเรียนบ้านหนองหล่มหนองเหล่า ที่ให้กำลังใจงานครั้งนี้ได้สำเร็จ ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านหนองหล่มหนองเหล่า ที่ให้ความร่วมมือและประโยชน์ที่พึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการพัฒนาทักษะในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จะมีประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้อีกกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางหนึ่งในการปรับปรุงด้านการทำงานต่อไป

กฤษฎณา สืบสิงห์

ผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
แบบนำเสนอ Best Practice	๑
ความสำคัญของผลงาน/ นวัตกรรมถอดบทเรียน	๒
จุดประสงค์และเป้าหมายของผลงาน/ นวัตกรรม	๑๒
ผลการดำเนินการ ผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ที่ได้รับ	๑๔
ปัจจัยความสำเร็จ	๑๘
บทเรียนที่ได้รับ	๑๘
การเผยแพร่/ การได้รับการยอมรับ/ รางวัลที่ได้รับ	๑๙
เงื่อนไขความสำเร็จ	๑๙
Best Practice สอดคล้องกับคุณลักษณะ ๕ ประการของโครงการโรงเรียนสุจริต	๒๐
กิจกรรมที่สอดคล้องกับปณิญาโรงเรียนสุจริต	๒๐
ภาคผนวก	๒๑

แบบนำเสนอ Best Practice

☐ ผู้บริหาร

☒ ครู

ชื่อผลงาน การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้

โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เจ้าของผลงาน นางสาวกฤษณา สืบสิงห์

โรงเรียนบ้านหนองหล่มหนองเหล่า

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

โทรศัพท์ -

โทรสาร -

โทรศัพท์มือถือ 080-1632724

email Kritsana.suep57@sskru.ac.th

ผลงานสอดคล้องกับคุณลักษณะโรงเรียนสุจริต

☒ ทักษะกระบวนการคิด

☒ มีวินัย

☒ ซื่อสัตย์

☐ สุจริต

☐ อยู่อย่างพอเพียง

☐ จิตสาธารณะ

ชื่อผลงาน การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้

โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

๑. ความสำคัญของผลงาน/ นวัตกรรมถอดบทเรียน

๑.๑ เหตุผลที่เกิดแรงบันดาลใจ ความจำเป็น ปัญหาหรือความต้องการที่จะทำผลงาน

ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน และเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ในด้านการศึกษาภาษาจัดเป็นวิชาทักษะอันเป็นพื้นฐานนำไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ผู้ที่มีความสามารถหรือทักษะทางภาษาดีจะสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ดีด้วย อีกประการหนึ่งการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยกันนั้นจะสัมฤทธิ์ผลเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับการใช้ภาษาสื่อสารด้วยการพูดหรือภาษาเขียนก็ได้ ในส่วนของการสื่อสารด้วยภาษาพูดนั้นมีความสำคัญที่การออกเสียง ถ้าผู้พูดออกเสียงได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วชัดเจน ก็จะทำให้การสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ แต่ถ้าออกเสียงไม่ชัดเจนหรือผิดเพี้ยนไปก็จะทำให้การสื่อสารความหมายผิดตามไปด้วย ซึ่งส่วนมากมักจะประสบปัญหาในประเด็นของการออกเสียง “ควบกล้ำ”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (๒๕๒๖ : ๕) ทรงมีพระราชดำรัสถึงความสำคัญของภาษาไทยว่า “... ภาษาไทยเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ คนไทยโชคดีที่มีภาษาเป็นของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่ต้องรักษาเอาไว้ ปัญหาเฉพาะด้านการรักษาภาษามีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือการออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน ...”

ดุชนิพร ขำนิโรศานต์ (๒๕๕๒ : ๑๗) ให้ความเห็นว่า การออกเสียงไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้องอาจทำให้เข้าใจผิดไปได้ เช่น รัก กับ ลัก, ฟัน กับ ควัน มีความหมายต่างกัน ถ้าใช้ผิดก็ทำให้เข้าใจผิดได้

อนึ่ง การแก้ไขปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำให้ชัดเจนและถูกต้องนี้สามารถกระทำได้โดยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียน ฉะนั้นการฝึกหัดให้นักเรียนออกเสียงคำควบกล้ำอยู่เสมอจะตมนั้นจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความชำนาญและใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

จากประเด็นปัญหาดังกล่าวข้างต้นการแก้ไขปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำให้ชัดเจนและถูกต้องนี้สามารถกระทำได้โดยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจึงทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะพัฒนาทักษะในด้านการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน โรงเรียนบ้านหนองหล่มหนองเหล่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต ๑ จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๒ แนวคิด หลักการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับผลงานหรือนวัตกรรม สามารถอ้างอิงถึงแนวคิด หลักการ ทฤษฎี รูปแบบ วิธีการ ฯลฯ ที่นำมาใช้ในการออกแบบผลงานหรือนวัตกรรม

รายงานวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน และเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ในด้านการศึกษาภาษาจัดเป็นวิชาทักษะอันเป็นพื้นฐานนำไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ผู้ที่มีความสามารถหรือทักษะทางภาษาดีจะสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ดีด้วย อีกประการหนึ่งการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยกันนั้นจะสัมฤทธิ์ผลเพียงใดขึ้นอยู่กับการใช้ภาษาสื่อสาร ด้วยการพูดหรือภาษาเขียนก็ได้ ในส่วนของการสื่อสารด้วยภาษาพูดนั้นมีความสำคัญที่การออกเสียง ถ้าผู้พูดออกเสียงได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วชัดเจน ก็จะทำให้การสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ แต่ถ้าออกเสียงไม่ชัดเจนหรือผิดเพี้ยนไปก็จะทำให้การสื่อความหมายผิดตามไปด้วย ซึ่งส่วนมากมักจะประสบปัญหาในประเด็นของการออกเสียง “ควบกล้า”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (๒๕๒๖ : ๕) ทรงมีพระราชดำรัสถึงความสำคัญของภาษาไทยว่า “... ภาษาไทยเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ คนไทยโชคดีที่มีภาษาเป็นของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่ต้องรักษาเอาไว้ ปัญหาเฉพาะด้านการรักษาภาษามีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือการออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน ...”

ดุชนิพร ขำนิโรศานต์ (๒๕๕๒ : ๑๗) ให้ความเห็นว่า การออกเสียงไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้องอาจทำให้เข้าใจผิดไปได้ เช่น รัก กับ ลัก, ฟัน กับ ควัน มีความหมายต่างกัน ถ้าใช้ผิดก็ทำให้เข้าใจผิดได้

อนึ่ง การแก้ไขปัญหการออกเสียงคำควบกล้าให้ชัดเจนและถูกต้องนี้สามารถกระทำได้โดยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียน ฉะนั้นการฝึกหัดให้นักเรียนออกเสียงคำควบกล้าอยู่เสมอจะให้นักเรียนเกิดความชำนาญและใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

จากประเด็นปัญหาดังกล่าวข้างต้นการแก้ไขปัญหการออกเสียงคำควบกล้าให้ชัดเจนและถูกต้องนี้สามารถกระทำได้โดยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจึงทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะพัฒนาทักษะในด้านการอ่านออกเสียง คำควบกล้าแท้และคำควบกล้าไม่แท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ข้าพเจ้าได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

๑. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

๒. การเรียนการสอนภาษาไทย

๓. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงคำควบกล้า

๔. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

๑. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๖๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

- การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไป ปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน

- การเขียน การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

- การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

- หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับ โอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

- วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของ งานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราว

ของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอด มาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ใน การดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว ในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลัง ของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

๒. การเรียนการสอนภาษาไทย

๒.๑ แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

อัมพร อังศรีพวง (อึ้งในวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. ๒๕๔๗ : ๙๔-๙๕) ได้ให้แนวการจัด กิจกรรม การเรียนการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

๑. ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว โดยการฝึกทักษะแต่ละอย่างให้ แม่นยำแล้วจึงฝึกทักษะทั้ง ๕ ให้สัมพันธ์กันและส่งเสริมการคิด ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์

๒. ฝึกทักษะทางภาษาซ้ำๆ และบ่อยๆ จนเกิดความชำนาญ และหมั่นฝึกฝนทบทวนอยู่เสมอ ครูผู้สอนต้องส่งเสริมให้นักเรียนฝึกทักษะเป็นรายบุคคลอย่างทั่วถึง

๓. ฝึกให้ผู้เรียนรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาควบคู่ไปกับการใช้ภาษาและรู้จักวัฒนธรรมทางภาษา
 ๔. ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ และทักษะที่ได้จากการเรียนภาษาไทยไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มประสบการณ์อื่นๆ
 ๕. ปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย โดยสอนให้เห็นคุณค่าและตระหนักในความสำคัญของภาษาไทย ทั้งในส่วนที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสาร และในด้านการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ
 ๖. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจความงามของภาษาเพื่อให้เกิดความ จรรโลงใจ โดยใช้ ธรรมชาติ บทร้อยแก้ว และร้อยกรองที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นมาเป็นสื่อการเรียนการสอน
 ๗. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน ใฝ่หาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต
 ๘. สอดแทรกคุณธรรมต่างๆ เช่น ความมีระเบียบวินัย ความขยัน ความอดทน ความรับผิดชอบ
 ๙. ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกต จดจำ และจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ทางภาษา ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 ๑๐. นำภาษาที่ใช้ในสังคมแวดล้อมมาเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้สัมพันธ์กับการเรียนและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน
 ๑๑. ให้แบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน โดยเฉพาะเรื่องการใช้ภาษาและการสื่อสารของครูผู้สอน
 ๑๒. วัดและประเมินผล โดยคำนึงถึงวัย ระดับชั้นและพัฒนาการทางภาษาของนักเรียน
 ๑๓. ส่งเสริมให้นักเรียนประเมินผลการเรียนภาษาของตน เพื่อให้นักเรียนพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น
- ตามลำดับ
๑๔. ศึกษา ติดตามและแก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
 ๑๕. จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาไทยด้วยความสนุกสนาน น่าสนใจ โดยใช้ โปรแกรม เพลง รูปแบบการสอนอื่นๆ และสื่อการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนเกิดความรักในการเรียนภาษาไทย
 ๑๖. จัดทำหนังสือที่เหมาะสมให้ผู้เรียนอ่านมากๆ หรือส่งเสริมการอ่านหนังสือในห้องสมุดเพื่อให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางขึ้น

๒.๒ หลักในการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

กิจกรรมการเรียนการสอนมีมากมาย เราสามารถจัดได้ทุกระยะของการเรียนการสอนตั้งแต่ขั้น นำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นสรุป และขั้นประเมินผล ครูเป็นผู้เลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับบทเรียน โดยยึดหลักดังนี้

๑. เลือกให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของบทเรียน
๒. เลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น ความยุ่งยาก ระดับความรู้
๓. เลือกโดยพิจารณาความสามารถของผู้สอนด้วย เช่น ครูที่ร้องเพลงไม่เก่งก็จะใช้เครื่อง

บันทึกเสียงแทน

๔. เลือกโดยพิจารณาสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน เช่น ถ้าห้องเรียนแคบ การจัดให้เล่นเกมแข่งขันก็อาจจะเกิดเสียงดังไปรบกวนห้องอื่น และการเคลื่อนไหวก็ไม่สะดวก ครูใช้กิจกรรมอื่นแทน หรือพานักเรียนไปสนามหญ้าแทน

๕. เลือกกิจกรรมให้มีความสุข สนุกสนาน ปฏิบัติง่าย ไม่ซับซ้อน และยืดหยุ่นได้

๖. เลือกกิจกรรมที่ให้แนวคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทุกคนมีส่วนร่วม

วรรณิ โสมประยูร (๒๕๕๔ : ๑๙๓-๑๙๔) ได้อธิบายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาควรคำนึงถึงจุดประสงค์ความพร้อมของผู้เรียนควรให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้ง ๔ ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และมีการฝึกฝนทางภาษา มีการบูรณาการการสอนกับวิชาอื่นๆ ตามความเหมาะสม เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด เน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดตัดสินใจเอง รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองอยู่เสมอ ควรใช้การสอนหลายๆ วิธี นอกจากนี้ครูควรสอดแทรกคุณธรรม และให้รู้จักการทำงานร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนนอกจากจะมีความสำคัญในตัวเองแล้วยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนวิชาอื่นๆ ได้อีก ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาไทยจึงไม่น่าจำกัดอยู่เฉพาะในชั่วโมงภาษาไทยเท่านั้น ซึ่งการสอนภาษาไทยควรยึดหลักดังนี้

ด้านตัวผู้สอน ควรสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน ผู้สอนควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนควรสอนเรื่องใกล้ตัวผู้เรียนและสอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่นๆ นอกจากนี้แล้วควรมีการประเมินผลเป็นระยะ เพื่อผู้เรียนจะได้ทราบความก้าวหน้าทางการเรียนของตนเอง

ด้านผู้เรียน ควรมีความพร้อมในการเรียนมีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมีการฝึกฝนอยู่เสมอ

ด้านสื่อการเรียนการสอน ควรมีการใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้คำ

๓. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงคำควบกล้ำ

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งคือ เสียงบางเสียงใช้พยัญชนะสองเสียงควบกล้ำกัน หมายถึง พยัญชนะสองตัวประสมด้วยสระเดียวกัน และออกเสียงพยัญชนะสองเสียงพร้อมกัน เช่น คำว่า ปลา กราย กวาด เพรา เรียกคำที่อ่านออกเสียงพยัญชนะสองเสียงพร้อมกันนี้ว่า “เสียงควบกล้ำ” หรือ “คำควบกล้ำ” ในหนังสือหลักภาษาของพระยาอุปกิตศิลปสาร ได้แบ่งอักษรควบกล้ำไว้เป็น 2 ประเภท คือ

๑. อักษรควบแท้ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกัน ออกเสียงพร้อมกันเป็นพยัญชนะต้น ได้แก่

ก	กร	กล	กว
ข	ขร	ขล	ขว
ค	คร	คล	คว
ต	ตร		
ป	ปร	ปล	
ผ	ผล		
พ	พร	พล	

๒. อักษรควบไม่แท้ หมายถึง อักษรที่มีรูปพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะที่ควบ ร ล ว แต่ออกเสียงพยัญชนะหน้าตัวเดียว เช่น เศร้าสร้อย จริง เสร็จ สระ ประเสริฐ ปราศรัย หรือออกเสียงเปลี่ยนเสียงไป เช่น ฉะเชิงเทรา ทรัพย์ ทรวดทรง ทราบ ทราย ทรุโดโถม เป็นต้น คำควบกล้ำในภาษาไทยนี้เท่านั้นที่มีหลักฐานปรากฏอยู่มีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยจากศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหง พบว่ามีคำควบกล้ำอยู่ เช่น ...ในน้ำมีปลา, ใครใครค้าม้าค้า, ที่ปากประตูมีกระดิ่งแขวน, ไพร่ฟ้าหน้าใส ฯลฯ

ในหนังสือนิติสารสาธก ของพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) กล่าวถึงคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำว่ามีเสียงควบกล้ำกับ ร ล ว รวม ๒๑ เสียง เรียกว่าอักษรประโยค ซึ่งมี ๗ หมวด คือ

๑. ก	กร	กล	กว
๒. จ	จร	จล	จว
๓. ต	ตร	ตล	ตว
๔. ป	ปร	ปล	ปว
๕. ค	คร	คล	คว
๖. ท	ทร	ทล	ทว
๗. พ	พร	พล	พว

อักษรทั้ง ๗ หมวดนี้ ปัจจุบันยังคงมีใช้อยู่ได้แก่ เสียง กร ขร คร ตร ปร พร กล ขล คล ปล พล ผล กว ขว คว (พระยาศรีสุนทรโวหาร. 2504 : 39)

ปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำ

ปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำเกิดขึ้นได้ทั้งในหมู่นักเรียนและผู้ใหญ่ การออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจนทำให้ภาษาเกิดการเปลี่ยนแปลง ก่อให้เกิดความสับสนทางภาษา ทำให้สื่อความหมายไม่ตรงกัน นอกจากนี้ยังทำให้ผู้พูดเสียบุคลิกภาพไปด้วย ความผิดพลาดในการออกเสียงคำควบกล้ำ ดังกล่าวอาจมีสาเหตุจากปัญหาดังนี้

๑. ปัญหาจากครู ครูส่วนมากไม่ระมัดระวังการอ่านคำควบกล้ำ หรือครูเหล่านั้นอาจจะมาจากครอบครัวหรือชุมชนที่พูดภาษาอื่นที่ออกเสียงภาษาไทยไม่ชัดเจนจึงไม่ระมัดระวังในเรื่องนี้
๒. ปัญหาจากเด็ก เด็กที่เข้ารับการศึกษในโรงเรียนอาจจะมาจากครอบครัวและชุมชนที่พูดภาษาอื่นเป็นจำนวนมาก เมื่อมาอยู่ร่วมกันก็มักจะพูดภาษาตามท้องถิ่นของตนเองใช้ภาษาไทยผิดๆ เด็กอื่นๆ ก็มักจะตามอย่างไปด้วย
๓. ปัญหาทางสังคม เด็กที่มาจากครอบครัวยากจนอยู่ในชุมชนที่พูดภาษาไทยไม่ถูกต้อง โอกาสที่จะใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องก็เฉพาะเวลาที่อยู่ในห้องเรียนเท่านั้น ดังนั้นจึงมักจะพูดหรืออ่านตามเด็กส่วนใหญ่

วิธีการแก้ไขการออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัด

พยุง ญาณโกมุท (2501 : 626) ได้เสนอแนะวิธีการแก้การออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบไม่ชัด ดังนี้

๑. ตรวจสอบอวัยวะในการออกเสียง ถ้าบกพร่องเป็นเรื่องของแพทย์ที่แก้ไขได้
๒. ถ้าเด็กมีอวัยวะที่สมบูรณ์ดี เห็นว่าเด็กเอาอย่างผู้อื่นครูควรชี้แจงแนะนำให้นักเรียนเข้าใจว่าการออกเสียงผิดจะทำให้ความหมายผิดไป

๓. การฝึก

๓.๑ ให้ฝึกโดยยึดความหมายเป็นหลัก

๓.๒ ให้เด็กได้ฝึกการออกเสียงพยัญชนะที่จำเป็นในการออกเสียงควบเสียใหม่

ถ้านักเรียนออกเสียงไม่ชัดเจนไม่ถูกต้อง ครูไม่ควรปล่อยปละละเลยเป็นอันขาดจะต้องให้เด็กได้พูด ได้ออกเสียงที่ถูกต้องทันที

กล่าวโดยสรุป วิธีการแก้ไขการออกเสียงควบกล้ำไม่ชัดเจน คือ ถ้าพบว่านักเรียนมีความผิดปกติของอวัยวะในการออกเสียงให้ปรึกษาแพทย์เพื่อหาทางแก้ไข และถ้าพบว่านักเรียนมีปัญหาในการออกเสียง มาจากการเลียนแบบหรือเอาอย่างการออกเสียงที่ผิดให้แก้ไขโดยใช้ต้นแบบที่ถูกต้อง

วิธีการสอนการออกเสียงอักษรควบกล้ำ

ทัศนา ธาณีวรรณ (ม.ป.ป. : 113 -116) ได้เสนอแนะขั้นตอนการฝึกออกเสียงคำควบกล้ำดังนี้

๑. ขั้นการฟัง เป็นขั้นตอนที่ครูต้องออกเสียงให้นักเรียนฟังอย่างถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนได้ฟังจากครู โดยดำเนินการดังนี้

๑.๑ ครูออกเสียงให้นักเรียนฟังคำละ ๓ ครั้ง โดยเขียนลงบนกระดานดำ

๑.๒ ครูออกเสียงอีกครั้งโดยออกเสียงเป็นคู่ๆ ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของครูว่าครูออกเสียงเหมือนกันหรือต่างกัน

๑.๓ ครูเขียนหมายเลข ๑ ๒ ๓ บนกระดานดำ แทนเสียงแต่ละคำแล้วอ่านให้นักเรียนฟังโดยให้นักเรียนตอบว่าแต่ละคำหมายเลขอะไร

๒. ขั้นอ่านออกเสียง

๒.๑ เป็นขั้นที่ครูออกเสียงให้นักเรียนฟังคำละ ๑ ครั้ง แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อม ๆ กัน และเป็นรายบุคคลหลาย ๆ ครั้ง

๔. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ครูจะต้องฝึกฝนหรือให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ ดังที่ กมล ดิษฐกมล (๒๕๕๑ : ๔๑) กล่าวว่า สิ่งที่จะช่วยให้พัฒนาการทางภาษาดีขึ้นนั้นคือการนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางมากขึ้นโดยอาศัยแบบฝึกทักษะโดยตรง หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่ “การฝึก” การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นที่จะทำให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่วว่องไว ทักษะในด้านภาษาเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องฝึกให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการติดต่อสื่อความหมายกัน อันเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของการสอนภาษา ซึ่งการฝึกทักษะทางภาษามีลำดับขั้นดังนี้

๑. ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการเสียก่อน เช่น วิธีการออกเสียง ร, ล เป็นต้น

๒. เมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีการดีแล้วจึงลงมือฝึกด้วยการให้ทำแบบฝึกหัด หรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อฝึกทักษะที่ต้องการ

๓. ฝึกบ่อย ๆ สม่ำเสมอ ไม่ทิ้งระยะเวลาจนนักเรียนลืม

๔. แบบฝึกหรือกิจกรรมฝึกทักษะจำเป็นต้องทำซ้ำ ๆ กัน โดยใช้กลวิธีพลิกแพลงแบบฝึกหรือกิจกรรมให้มีรูปแบบต่าง ๆ กัน เพื่อที่นักเรียนจะได้ไม่เบื่อหน่ายต่อการฝึก

๕. ติดตามผลเพื่อสังเกตดูความก้าวหน้าของนักเรียนภายหลังการฝึกไปแล้วในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ครูทราบชว่ว่านักเรียนคนใดมีทักษะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และมีข้อบกพร่องอย่างไรเพื่อที่จะได้แก้ไขได้ทัน และครูต้องควบคุมการฝึกอย่างใกล้ชิดด้วย

หลักการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนเพราะการฝึกฝนบ่อย ๆ และหลาย ๆ ครั้ง ย่อมทำให้เกิดความคล่องแคล่วได้ มีผู้ให้ข้อแนะนำในการสร้างแบบฝึกไว้หลายท่าน ดังนี้

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2515 : 1-2) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องแบบฝึกว่า

๑. ครูต้องเตรียมแบบฝึกอย่างรอบคอบว่าต้องใช้แบบฝึกแบบใด อย่างไร และต้องพิจารณาด้วยว่าแบบฝึกหัดนั้นจะช่วยฝึกทักษะนั้น ๆ จนนำไปใช้ได้หรือไม่
๒. ให้แบบฝึกสั้น ๆ แต่หลายแบบ เพื่อฝึกฝนทักษะเดียวกัน
๓. ให้ฝึกฝนในสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น คัดบนกระดาน หรือใช้บัตรคำ
๔. การประเมินผลต้องประเมินเพื่อดูว่าเด็กเกิดความชำนาญในทักษะนั้นเพียงใด ถ้าไม่ประเมินผลก็จะไม่มีโอกาสฝึกเด็กให้เกิดทักษะที่ต้องการได้

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

การฝึกเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ในการเรียนการสอน ชาญชัย วไลรัฐสีมา (2523 : 114) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่าเป็นการจัดสภาพการณ์เพื่อให้ผู้ฝึกเปลี่ยนพฤติกรรมจนสามารถปฏิบัติงาน ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสร้างแบบฝึกต้องคำนึงถึงหลักการสร้างจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ประโยชน์ของแบบฝึกและการนำไปใช้ เป็นต้น

โรเซนบวม (สมบุรณ์ ศุภจริยาวัตร. 2523 : 20 ; อ้างอิงจาก Rosenbaum. 1969 : 67) กล่าวว่าในการจัดทำแบบฝึกนั้นครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กส่วนใหญ่แล้วจัดทำแบบฝึกไว้ให้มากพอที่เด็กทั้งเก่งและอ่อนจะเลือกทำได้ตามความสามารถและแบบฝึกนั้นควรจะชัดเจน มีความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การใช้หลักจิตวิทยาของเด็กและการเน้นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการสร้างแบบฝึกของ โรเซนบวมนี้ ได้ตรงกับความคิดเห็นของ รัชนี ศรีไพรวรรณ (2517 : 412 - 413) ที่กล่าวถึงหลักในการจัดทำแบบฝึกทักษะว่า

๑. ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็กและลำดับขั้นของการเรียน เด็กแรกเกิดยังมีประสบการณ์น้อย แบบฝึกทักษะจะต้องอาศัยรูปแบบที่สวยงาม จูงใจเด็กและเป็นไปตามลำดับความยากง่าย เพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำ
๒. ให้มีจุดมุ่งหมายว่ามุ่งจะฝึกในด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ตรงกับความมุ่งหมายที่วางไว้ ครูต้องจัดทำไว้ล่วงหน้าเสมอ

๓. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าสามารถแยกตามความสามารถแล้วจัดทำแบบฝึกเพื่อส่งเสริมเด็กแต่ละกลุ่มได้ก็ดียิ่งขึ้น
 ๔. ในแบบฝึกต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ ให้เด็ก ๆ สามารถทำตามคำสั่งได้
 ๕. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง ครูจะต้องตรวจพิจารณาให้ถี่ถ้วน อย่าให้มีข้อผิดพลาดได้
 ๖. การให้เด็กทำแบบฝึกแต่ละครั้งต้องให้เหมาะสมกับเวลา และความสนใจของเด็กเล็ก ๆ ย่อมสนใจจะทำสิ่งใดอยู่ได้ไม่นาน
๗. ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้กว้างขวางและส่งเสริมให้เกิดความคิด

๒. จุดประสงค์และเป้าหมายของผลงาน/ นวัตกรรม

๒.๑ จุดประสงค์ของผลงาน

๑. เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑
๒. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำควบแท้และคำควบกล้ำไม่แท้
๓. เพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ให้ถูกต้อง

๒.๒ เป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านหนองหล่มหนองเหล่า ตำบลหนองเหล่า อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ จำนวน ๒๒ คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบเจาะจง

๓. กระบวนการผลิตผลงานหรือขั้นตอนการดำเนินงาน

Best Practice เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านหนองหล่มหนองเหล่า ตำบลหนองเหล่า อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ มีวิธีดำเนินการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
๓. วิธีดำเนินการ
๔. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

๕. การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนโรงเรียนบ้านหนองหล่มหนองเหล่า ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ จำนวนนักเรียน ๒๐๘ คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านหนองหล่มหนองเหล่า ตำบลหนองเหล่า อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ จำนวน ๑ ห้องเรียน จำนวนนักเรียน ๒๒ คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

- ๒.๑ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน เรื่อง คำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้
- ๒.๒ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง คำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้
- ๒.๓ แบบฝึกหัดคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้
- ๒.๔ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องคำควบแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
- ๒.๕ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ จำนวน ๑๕ ข้อ

๓. วิธีการดำเนินการ

- ๓.๑ ทำการเก็บข้อมูลโดยการสังเกตและสอบถามปากเปล่ากับนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทย พร้อมทั้งหาวิธีการแก้ไขปัญหา
- ๓.๒ นำแบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำไปทดสอบก่อนฝึก (Pre - test) กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้
- ๓.๓ ดำเนินการทดลอง โดยให้นักเรียนใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้
- ๓.๔ ทำการทดลองหลังสอน โดยใช้แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ ในชุดแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านแบบเดียวกับก่อนเรียน

๔. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ – ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลที่ได้จากการทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนการฝึกและหลังการฝึกมาวิเคราะห์หาคะแนนเฉลี่ยของผลต่างระหว่างการทดสอบก่อนการฝึกและหลังการฝึกเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

๔. ผลการดำเนินการ ผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ที่ได้รับ

การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในครั้งนี้ ผู้รายงานได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

๑. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N แทน จำนวนกลุ่มเป้าหมาย

$\overline{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

D แทน ผลต่างของคะแนน

๒. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้

๓. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง

ตารางที่ ๑ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำ
ไม่แท้ ก่อนเรียนและหลังเรียน

ลำดับ ที่	รายชื่อ	คะแนนทดสอบก่อน เรียน X_1	คะแนนทดสอบหลังเรียน X_2	ผลต่าง (D)
๑	เด็กชายกิตติพงษ์ สมสมัย	๙	๑๖	๕
๒	เด็กชายกฤษฎดา สายโท	๑๓	๑๗	๔
๓	เด็กชายจักรี ตรีวิเศษณ์	๑๑	๑๖	๗
๔	เด็กชายชัยนันท์ ภารการ	๘	๑๖	๖
๕	เด็กชายไชยภัทร แก้วสุพรรณ	๗	๑๖	๙
๖	เด็กชายตฤณชาติ มีธรรม	๑๒	๑๘	๖
๗	เด็กชายณัฐวุฒิ แก้วมหาชัย	๗	๑๕	๘
๘	เด็กชายนนทฉัตร บุญเพ็ง	๑๐	๑๘	๘
๙	เด็กชายนนธวัฒน์ นามขร	๗	๑๕	๘
๑๐	เด็กชายปฎิภาณ จำปาอ่อน	๑๐	๑๖	๖
๑๑	เด็กชายพรมโชติ เทศนา	๑๑	๑๗	๖
๑๒	เด็กชายมีชัย เทศนา	๑๒	๑๘	๖
๑๓	เด็กชายวรากรณ์ บรรณีก	๘	๑๔	๖
๑๔	เด็กหญิงณัฐธิดา ใจมั่น	๑๑	๑๗	๖
๑๕	เด็กหญิงฐิติมา สิงห์การ	๑๔	๑๘	๔
๑๖	เด็กหญิงดวงพร นามแสน	๑๔	๑๗	๓
๑๗	เด็กหญิงปาริตา นิยมชาติ	๑๒	๑๗	๕
๑๘	เด็กหญิงพัชราภา วิริยะ	๑๓	๑๖	๓
๑๙	เด็กหญิงวัชรามร ศรีนวล	๑๑	๑๗	๖
๒๐	เด็กหญิงอังศุเทวี หาหลวย	๑๓	๑๘	๕
๒๑	เด็กหญิงสุพัตรา ทองชุม	๑๐	๑๖	๖
๒๒	เด็กหญิงอรวิภา สายเมฆ	๑๔	๑๙	๕

	เฉลี่ย (X)	๑๐.๗๗	๑๖.๖๘	๕.๙๐
	ค่าร้อยละ	๕๓.๘๖	๘๓.๔๐	

๔. ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

จากตารางเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ หลังจากฝึกด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้แล้ว มีคะแนนสูงจากก่อนใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงจาก ร้อยละ ๕๓.๘๖ เป็น ร้อยละ ๘๓.๔๐

ตารางที่ ๒ ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

รายการ	ระดับความพึงพอใจ			ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D	แปลความหมาย	
๑. มีความยากง่ายเหมาะสม	๔.๘๙	๐.๓๒	มากที่สุด	๑
๒. เหมาะสมกับเวลา	๔.๕๘	๐.๕๑	มาก	๗
๓. แปลกใหม่ น่าสนใจ	๔.๖๘	๐.๕๘	มากที่สุด	๕
๔. นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๔.๗๔	๐.๔๕	มากที่สุด	๔
๕. ได้นำเสนอผลงานด้วยตนเอง	๔.๖๓	๐.๕๐	มากที่สุด	๖
๖. ครุมีวิธีการวัดผลอย่างหลากหลาย	๔.๔๙	๐.๔๒	มาก	๓
๗. ความหลากหลายของเนื้อหา	๔.๗๔	๐.๔๕	มากที่สุด	๔
๘. นักเรียนมีโอกาสดูรู้คะแนนทันที	๔.๔๗	๐.๕๑	มากที่สุด	๘
๙. การมีส่วนร่วมในการเรียน	๔.๔๒	๐.๖๑	มาก	๙
๑๐.แบบฝึกช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น	๔.๘๔	๐.๓๗	มากที่สุด	๒
๑๑.มีสื่อการเรียนที่น่าสนใจ	๔.๖๘	๐.๕๘	มาก	๕
๑๒.สะดวกต่อการนำไปใช้	๔.๖๓	๐.๕๐	มากที่สุด	๖
๑๓.ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้	๔.๗๔	๐.๔๕	มากที่สุด	๔
๑๔.ใช้ภาษาสื่อสารที่เข้าใจง่าย	๔.๖๘	๐.๕๘	มาก	๕
๑๕.รูปเล่มแข็งแรง สวยงาม	๔.๖๓	๐.๕๐	มาก	๖
เฉลี่ยรวม	๔.๖๘	๐.๔๘	มากที่สุด	

จากตารางที่ ๒ พบว่าความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ และคำควบกล้ำไม่แท้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ย ๓ อันดับแรก คือ เนื้อหาในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีความยากง่ายเหมาะสม ($\bar{X} = 4.89$) รองลงมาคือ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจ เรียนรู้ได้เร็วขึ้น ($\bar{X} = 4.74$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ย ๒ ลำดับสุดท้าย คือ นักเรียนมีโอกาสได้รู้คะแนนผลงานที่ทำทันที ($\bar{X} = 4.47$) การมีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 4.42$)

ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สามารถในการใช้ภาษา และเขียน คำในภาษาไทยได้ดีขึ้นหลังจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะพื้นฐานภาษาไทย
๒. ใช้แบบฝึกเสริมพื้นฐานภาษาไทยในการจัดกระบวนการเรียนการสอน
๓. แบบฝึกเสริมทักษะพื้นฐานภาษาไทยได้เผยแพร่ไปยังครูผู้สอนโรงเรียนอื่น
๔. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีระดับความรู้เหมาะสมกับระดับชั้น

๕. ปัจจัยความสำเร็จ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

๑. การสร้างแบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำ

การศึกษาประสิทธิภาพและผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ได้กำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ตลอดจนได้ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือและดำเนินการสร้างเครื่องมือแต่ละประเภท ดังนี้

๑.๑ ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

๑.๒ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบทดสอบ เพื่อเป็นแนวทาง ในการสร้างแบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำ

๑.๓ สำนวนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำจากเอกสารประกอบการเรียนภาษาไทยพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ ๒ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๑.๔ คัดลอกคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ เพื่อนำไปสร้างแบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำ

๑.๕ นำแบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๓ ท่าน คือ

- นางจันทกานต์ ศรีปาน ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองหล่มหนองเหล่า
- นางสาววิลาวัณย์ นิยมชาติ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองหล่มหนองเหล่า
- นางธัญญรัตน์ พรหมศิริ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองหล่มหนองเหล่า

๑.๖ นำแบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปทำการทดสอบกับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๒ คน

๖. บทเรียนที่ได้รับ

- ได้ค้นพบวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน
- การทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
- การทำสื่อการเรียนการสอน
- การวางแผนกระบวนการคิดที่เป็นขั้นตอน

๗. การเผยแพร่/ การได้รับการยอมรับ/ รางวัลที่ได้รับ

การใช้แบบฝึกเสริมพื้นฐานภาษาไทยในการจัดกระบวนการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ หลังจากฝึกด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้แล้ว มีคะแนนสูงจากก่อนใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงจากร้อยละ ๕๓.๘๖ เป็น ร้อยละ ๘๓.๔๐ นักเรียนสามารถทำคะแนนได้ดีเป็นลำดับที่น่าพอใจดีขึ้น นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถนำแบบฝึกเสริมทักษะพื้นฐานภาษาไทยนำไปใช้ได้จริงและเผยแพร่ต่อไปยังคุณครูที่สอนภาษาไทยและครูผู้สอนโรงเรียนอื่น

๘. เงื่อนไขความสำเร็จ

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกมีคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างยิ่ง ส่งผลให้มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยมีระดับสูงขึ้น เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษาดังนี้

๑. แบบฝึกเสริมทักษะพื้นฐานภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ นำไปใช้ได้กับทุกแบบเรียน เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
๒. ก่อนนำแบบฝึกไปใช้ผู้สอนควรศึกษารายละเอียดของทุกกิจกรรมก่อนนำไปใช้
๓. แบบฝึกนี้สามารถใช้ได้กับทุกระดับชั้น และทุกบทเรียน
๔. ในการจัดทำแบบฝึกต้องขอความร่วมมือจากทางโรงเรียนในเรื่องของงบประมาณ เวลา และสถานที่ในการทดลองใช้ นอกจากนี้ต้องเปิดโอกาสให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำ
๕. ปรับและยืดหยุ่นกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม
๖. ทำการเผยแพร่แบบฝึกเสริมทักษะพื้นฐานภาษาไทย เพื่อประโยชน์ต่อวงการศึกษาให้กว้างไกลที่สุด

๙. Best Practice สอดคล้องกับคุณลักษณะ ๕ ประการของโครงการโรงเรียนสุจริต

คุณลักษณะ	กิจกรรมที่สอดคล้อง	เครื่องมือที่ใช้
๙.๑ ทักษะกระบวนการคิด	ทำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง คำควบกล้ำ	แบบฝึกหัด แบบทดสอบการอ่าน
๙.๒ ความมีวินัย	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้รายบุคคลตามแบบฝึกทักษะที่กำหนด	การสังเกตพฤติกรรม
๙.๓ ความซื่อสัตย์สุจริต	ทำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง คำควบกล้ำ โดยไม่ลอกกัน	การสังเกตพฤติกรรม

๑๐. กิจกรรมที่สอดคล้องกับปัญญาโรงเรียนสุจริต ได้แก่

ปัญญา	กิจกรรมที่สอดคล้อง	วิธีการ
๑๐.๑ การปลูกฝัง	การทำแบบฝึกหัดคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ โดยไม่ลอกกัน	พูดถึงเรื่องการมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและต่อผู้อื่น ปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์ให้เป็นวิถีชีวิตโดยเริ่มต้นที่ห้องเรียน

๑๐.๒ การป้องกัน	การทำแบบฝึกหัดคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ โดยไม่ลอกกัน	ในขณะที่ทำแบบฝึกหัด ถ้ามีคนไม่ซื่อสัตย์หรือลอกเพื่อน มีวิธีการลงโทษด้วยการหักคะแนนความประพฤติ เพื่อป้องกันและต่อต้านการทุจริต
-----------------	---	---

๑๑. ภาคผนวก

ภาพจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ หลังเรียน

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน

กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน การทำแบบฝึกหัด

กิจกรรมการทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ก่อนเรียน เป็นรายบุคคล

